

Het bijbelse kernwoord lijdzzaamheid

Hupómonè: volharding, verdraagzaamheid

Het Griekse woord „hupómonè" heeft in het bijbelse spraakgebruik vaak twee kanten:

- a. volharding (uithoudingsvermogen, juist als verzoeken en beproevingen in sterke mate over de gelovigen komen),
- b. aanvaarding van het lijden (vooral als de wereld zich sterk maakt tegen de christenen).

Er zit dus zowel een actieve als een passieve kant aan dit woord.

Soms valt meer de nadruk op het eerste (vgl. Luk. 8 : 15; 2 Thess. 1 : 4; Jak. 1 : 3, 4, 12; Openb. 13 : 10), soms meer op het laatste (1 Petr. 2 : 20; Hebr. 12 : 7), soms op beide (Hebr. 12 : 1).

Typisch voor het christen-zijn

De lijdzzaamheid (‘hupómonè’) hoort typisch bij het christen-zijn (1 Petr. 4 : 12). Een christen lijdt echter niet als een slaaf, maar in de gemeenschap met Christus. Het is ook niet doelloos. Integendeel, wie lijdzzaam de loopbaan bewandelt, ontvangt de kroon der overwinning (Jak. 5 : 11; 2 Tim. 2 : 12; Hebr. 12 : 2).

De dag des Heeren

Zo horen lijdzzaamheid en weerbaarheid bij elkaar. Voortdurend roepen de apostelen de gelovigen op om daarin staande te blijven en om hopen uit te zien naar de dag des Heeren, de dag van de Zoon des mensen, de grote dag van Gods gericht, die als een dief in de nacht zal komen (de „jom Jahweh" van Am. 5 : 18vv; Zef. 1 en Joël 2; vgl. Hand. 2 : 20; 1 Thess. 5 : 2vv; Judas 6; Openb. 16 : 14). Omdat dat een dag des gericht is, komt het erop aan, dat Christus' volgelingen zich in een heilig leven teweer stellen tegen invloeden van het heidendom.

Geen mannelijkheid of verdienstelijkheid

Nergens in het N.T. evenwel is de ‘hupómonè’ een deugd van mannelijkheid en dapperheid, zoals bijv. bij de Stoa in het Griekse denkklimaat (= iets om trots op te zijn). Ook draagt in het N.T. het lijden nooit het karakter van het verdienstelijke zoals soms in de Joodse opvatting van het martelaarschap. Paulus roemt in de verdrukkingen, omdat hij weet, dat ‘de verdrukkingen lijdzzaamheid werken en de lijdzzaamheid bevinding en de bevinding hoop..., die nooit beschaamt’ (Rom. 5 : 3vv.).